

Erik Tomáš
minister

Bratislava, 28. apríla 2026
Číslo: 22258/2026-M_RKS
45155/2026

ROZHODNUTIE

V konaní o rozklade účastníka konania poskytovateľa sociálnej služby: Senires, n.o., so sídlom Nábřežie M. R. Štefánika 5195, 034 01 Ružomberok, IČO: 45739021 zo dňa 24. marca 2026 proti rozhodnutiu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Inšpekcia v sociálnych veciach, č. sp.: 14598/2026-M_OSKP, č. z.: 24007/2026 zo dňa 25. februára 2026 vo veci uloženia pokuty podľa § 10 ods. 2 písm. b) prvého bodu zákona č. 345/2022 Z. z. o inšpekcii v sociálnych veciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2025 za správne delikty v oblasti sociálnych služieb podľa § 101 ods. 1 písm. c) až e) zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31. decembra 2025 som podľa § 59 ods. 2 a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení zákona č. 527/2003 Z. z. takto

r o z h o d o l:

Rozklad účastníka konania poskytovateľa sociálnej služby: Senires, n.o., so sídlom Nábřežie M. R. Štefánika 5195, 034 01 Ružomberok, IČO: 45739021 zo dňa 24. marca 2026 **sa zamietá** a rozhodnutie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Inšpekcia v sociálnych veciach, č. sp.: 14598/2026-M_OSKP, č. z.: 24007/2026 zo dňa 25. februára 2026 **sa potvrdzuje**.

O d ô v o d n e n i e

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Inšpekcia v sociálnych veciach (ďalej len „ministerstvo“) ako vecne príslušný orgán podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 345/2022 Z. z. o inšpekcii v sociálnych veciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o inšpekcii v sociálnych veciach“) a podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodnutím č. sp.: 14598/2026-M_OS KP, č. z.: 24007/2026 zo dňa 25. februára 2026 (ďalej len „rozhodnutie ministerstva“) rozhodlo vo veci uloženia pokuty za správne delikty v oblasti sociálnych služieb podľa § 101 ods. 1 písm. c) až e) zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnych službách“).

Proti rozhodnutiu ministerstva podal poskytovateľ sociálnej služby: Senires, n.o., so sídlom Nábřežie M. R. Štefánika 5195, 034 01 Ružomberok, IČO: 45739021 (ďalej len „účastník konania“ alebo „poskytovateľ sociálnej služby“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu: [REDAKOVANÉ] rozklad zo dňa 24. marca 2026, ktorý bol ministerstvu doručený toho istého dňa.

Účastník konania podal rozklad proti rozhodnutiu ministerstva v lehote ustanovenej správnym poriadkom. Preskúmaniu rozkladom napadnutého rozhodnutia ministerstva nebránia žiadne procesnoprávne ani formálno-právne prekážky.

Rozhodnutie ministerstva napadnuté rozkladom účastníka konania som preskúmal v celom rozsahu, t. j. preskúmal som nielen zákonnosť postupu ministerstva, ale aj zákonnosť a vecnú správnosť rozhodnutia ministerstva. Po preskúmaní veci som dospel k nasledovným zisteniam:

I.

Poverené zamestnankyne ministerstva na základe poverenia na výkon dozoru podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona o inšpekcii v sociálnych veciach č. 218/2024/M_OdiSVNR_SS začali dňa 12. augusta 2024 u poskytovateľa sociálnej služby výkon dozoru nad dodržiavaním zákona o sociálnych službách pri poskytovaní sociálnych služieb. Preverovaným obdobím bolo obdobie od 1. januára 2024 do dňa začatia výkonu dozoru. Predmetom dozoru bolo dodržiavanie povinností účastníkom konania poskytovať sociálnu službu na odbornej úrovni podľa ustanovenia § 7 písm. c) zákona o sociálnych službách, postupovať pri úhrade za sociálnu službu podľa ustanovenia § 72 zákona o sociálnych službách a pri uzatváraní zmlúv o poskytovaní sociálnej služby a dodržiavaní záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o poskytovaní sociálnej služby postupovať podľa ustanovenia § 74 zákona o sociálnych službách. Dňa 24. apríla 2025 bol dozor platne ukončený prerokovaním protokolu, voči

ktorému účastník konania podal námietky, ktoré ministerstvo vyhodnotilo ako neopodstatnené.

Podľa § 7 písm. c) zákona o sociálnych službách je poskytovateľ sociálnej služby povinný poskytovať sociálnu službu na odbornej úrovni. V organizačnej štruktúre účastníka konania je uvedené, že na pracovnej pozícii sestra zamestnáva 1 zamestnankyňu na 20 hodinový týždenný pracovný úväzok (pracovnú dobu má od 7:00 do 15:30). Zároveň v internej smernici pre pozíciu sestra je uvedené, že táto osoba je „*poverená odbornou zdravotníckou starostlivosťou o klientov ZPS a DSS, poskytuje komplexnú základnú alebo špecializovanú starostlivosť s odborným – vypracovanie ošetrovateľského plánu, pozorovanie, hodnotenie a zaznamenávanie stavu klienta ZpS a DSS – orientačné hodnotenie fyziologických funkcií.*“. V denných a nočných hláseniach sú evidované úkony ako aplikácia inzulínu, výmena stomického vrečka, výmena stomického vrečka+umelá koža, PDK preváz urobený. Uvedené úkony boli vykonávané aj v nočných službách v dňoch pracovného pokoja. Tieto úkony v týchto prípadoch boli vykonávané službukonajúcou opatrovatelkou, nakoľko vo večerných hodinách ošetrovateľskú starostlivosť o prijímateľov nerealizuje agentúra domácej ošetrovateľskej starostlivosti (ďalej len „ADOS“), keďže počas víkendov ADOS navštevuje zariadenie iba 1 deň, čiže v sobotu alebo nedeľu, kým druhý deň ošetrovateľskú starostlivosť poskytujú zamestnanci účastníka konania. Reálne teda dochádzalo k poskytovaniu, resp. zabezpečeniu ošetrovateľskej starostlivosti v zariadení kombinovane (vlastnými zamestnancami účastníka konania a zároveň prostredníctvom ADOS).

Podľa § 22 zákona o sociálnych službách sa na podmienky poskytovania ošetrovateľskej starostlivosti vzťahujú osobitné predpisy, a to § 10a zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zdravotnej starostlivosti“). Na základe § 10a ods. 2 písm. d) zákona o zdravotnej starostlivosti sa na poskytovanie ošetrovateľskej starostlivosti okrem splnenia ďalších podmienok vyžaduje, aby účastník konania požiadal aj o pridelenie číselného kódu zariadenia sociálnej pomoci (zariadenia sociálnych služieb) poskytujúceho ošetrovateľskú starostlivosť. Účastník konania nepredložil doklad, ktorý by preukazoval splnenie podmienky podania žiadosti o pridelenie číselného kódu v rámci dozorovaného obdobia. Zároveň v registri zariadení sociálnej pomoci poskytujúcich ošetrovateľskú starostlivosť (vedený Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou) je evidovaný účastník konania, ale to až od 13. marca 2025 (v čase už prebiehajúceho výkonu dozoru ministerstvom). Vyššie uvedeným konaním resp. opomenutím konania sa účastník konania dopustil správneho deliktu v oblasti sociálnych služieb podľa ustanovenia § 101 ods. 1 písm. c) zákona o sociálnych službách v znení účinnom do 31. decembra 2025, nakoľko nevykonal, nezabezpečil a neutvoril podmienky na vykonávanie odborných činností v rozsahu ustanovenom týmto zákonom, keďže podmienkou na poskytovanie ošetrovateľskej starostlivosti v zariadení je požiadanie o pridelenie číselného kódu zariadenia sociálnej pomoci. Zároveň opatrovatel je oprávnený poskytovať úkony uvedené v Prílohe č. 4 časti I písm. f) druhého až piateho bodu zákona o sociálnych službách (podávanie liekov a aplikácia mastí, kontrola glykémie glukomerom, odmeranie krvného tlaku, pulzu a telesnej teploty, aplikácia liečiva subkutánne, napr. inzulín), čiže len na základe

písomného poverenia poskytovateľa sociálnej služby udeleného na návrh kvalifikovanej osoby zodpovednej za odborné poskytovanie ošetrovateľskej starostlivosti v zariadení a za splnení ďalších podmienok uvedených v § 61 ods. 10 zákona o sociálnych službách.

Skutočnosť, že zariadenie nemalo pridelený číselný kód zariadenia sociálnej pomoci, spôsobilo nežiadúci stav pri aplikácii zákona o zdravotnej starostlivosti, a teda i nedostatok právomoci Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou pri jeho kontrolnej činnosti alebo v rámci vyvodzovania administratívnoprávnej zodpovednosti. Tieto kompetencie príslušných orgánov sú významné pre ochranu práv prijímateľov sociálnej služby a fungovanie systému ako celku. Práve preto je nevyhnutné splnenie zákonných podmienok v prípade, že zariadenie sociálnej služby poskytuje ošetrovateľskú starostlivosť v zariadení prostredníctvom vlastných zamestnancov.

Ďalej bolo zistené, že účastník konania nemal na svojom webovom sídle zverejnený aktuálny cenník sociálnej služby, a to dňa 26. augusta 2024, aj napriek tomu, že disponuje webovým sídlom, na ktorom mal byť cenník sociálnej služby zverejnený. Podľa § 72 ods. 3 zákona o sociálnych službách účinného do 31. decembra 2025 neverejný poskytovateľ sociálnej služby určuje sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a platenia zmluvou podľa § 74 zákona o sociálnych službách v súlade s aktuálnym cenníkom sociálnej služby, ktorý zverejní na svojom webovom sídle, a ak ho nemá, na inom verejne dostupnom mieste. Zverejnenie je dôležité z hľadiska transparentnosti a informovanosti prijímateľov sociálnej služby, ako aj budúcich prijímateľov sociálnej služby, ktorí sa ešte len rozhodujú, či majú záujem služby u toho konkrétneho poskytovateľa sociálnej služby využívať. Služi tiež ako ochrana proti diskriminácii alebo nerovnakému zaobchádzaniu.

V zmluvách o poskytovaní sociálnej služby (čl. IX deviaty bod) uzatvorených medzi účastníkom konania a prijímateľmi sociálnej služby [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] je uvedený: „Prijímateľ je povinný si sám zabezpečiť sprievod na lekárske vyšetrenie prostredníctvom rodinných príslušníkov.“. Pani [REDAKOVANÉ] má vo svojom posudku o odkázanosti na sociálnu službu vydanom mestom Nitra (č. O170136/22866/2023 zo dňa 9. novembra 2023) uvedený zoznam úkonov, pri ktorých je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby. Medzi týmito úkonmi je aj sprievod na lekárske vyšetrenie. Rovnako pani [REDAKOVANÉ] je podľa jej posudku o odkázanosti fyzickej osoby na poskytovanie sociálnych služieb vydaného obcou Telince (č. 2022/S76/E621 zo dňa 14. júla 2022) odkázaná na sprievod druhej osoby pri lekárskejších vyšetreniach.

V ustanovení § 74 ods. 7 zákona o sociálnych službách sú ustanovené podstatné náležitosti zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. Podľa § 74 ods. 9 zákona o sociálnych službách v zmluve o sociálnych službách možno dohodnúť aj ďalšie náležitosti, ale len podľa druhu sociálnej služby. Zároveň v § 74 ods. 1 tretej vety zákona o sociálnych službách je uvedené, že zmluvné strany sa môžu odchýliť od ustanovení tohto zákona uvedených pre zmluvu o poskytovaní sociálnej služby, len ak to zákon o sociálnych službách výslovne pripúšťa. Podľa protokolu o výsledku dozoru sú predmetné ustanovenia vyššie uvedených zmlúv v rozpore s účelom zákona o sociálnych službách. Uvedené fyzické osoby sú totiž odkázané na poskytovanie odbornej činnosti, ktorou je pomoc pri odkázanosti na pomoc inej

fyzickej osoby a podľa posudkov o odkázanosti na poskytovanie sociálnej služby aj na sprievod na lekárske vyšetrenie. Teda poskytovateľ sociálnej služby nemôže túto svoju povinnosť prenášať na prijímateľa resp. rodinných príslušníkov prijímateľa sociálnej služby. Pomoc pri odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je odbornou činnosťou poskytovanou v zariadení pre seniorov podľa § 35 ods. 2 písm. a) prvého bodu zákona o sociálnych službách. Pomoc pri odkázanosti je ako odborná činnosť definovaná v § 16 ods. 1 písm. c) zákona o sociálnych službách. V časti III. písm. a) prvého bodu prílohy č. 4 zákona o sociálnych službách sa medzi základné sociálne aktivity zaraďuje aj sprievod na lekárske vyšetrenie. Vzhľadom na to je potrebné, aby poskytovateľ poskytoval uvedenú odbornú činnosť prijímateľom, ktorí sú na ňu odkázaní.

Dokumentom „Ukončenie poskytovania sociálnej služby prijímateľovi sociálnej služby“ z 18. januára 2024 poskytovateľ sociálnej služby jednostranne vypovedal [REDAKOVANÉ] zmluvu o poskytovaní sociálnej služby z dôvodu hrubého porušenia dobrých mravov. Ako dôvod uviedol narušenie občianskeho spolužitia, ktoré vyplývalo zo zmluvy o poskytovaní sociálnej služby z 19. decembra 2017, pričom výpovedná lehota bola stanovená ako 30 dňová a plynula od nasledujúceho dňa. Z dokumentácie vyplýva, že uvedený prijímateľ sociálnej služby odmietol podpísať prevzatie výpovede, pričom bol poučený, že na dokumente sa nachádzajú iba podpisy troch svedkov. Dňa 27. decembra 2023 bol [REDAKOVANÉ] upozornený, že ak sa bude jeho nevhodné správanie opakovať poskytovateľ pristúpi k ukončeniu zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. Na izbe vulgárne napádal aj spolubývajúceho pomenovaniami ako debil, chrapúň, neskôr sa nadávky stupňovali, a to z dôvodu vypnutia televízora kvôli rušeniu nočného klúdu (v čase po 22:00 hodine). Písomnosť z 18. januára 2024 (deň, kedy bola podaná výpoveď zo zmluvy o poskytovaní sociálnej služby zo strany poskytovateľa) popisuje, že vedúca zariadenia mu navrhla psychiatrické vyšetrenie, pretože nedošlo k zmene jeho správania. To prijímateľ sociálnej služby odmietol a odporučil zamestnancom účastníka konania pobyt na psychiatrii. V čase medzi upozornením a podaním výpovede prijímateľovi sociálnej služby sa v súvislosti s [REDAKOVANÉ] v denných a nočných hláseniach nachádzajú nasledovné záznamy jeho „nevhodného“ správania:

- nočné hlásenie 4. januára 2024 – 5. januára 2024: „ráno o 6:15 som merala klientom TT na izbe č. [REDAKOVANÉ] bol na WC, slušne som zaklopala, že idem merať TT, [REDAKOVANÉ] sa postavil z WC a ukázal mi holý zadok.“;
- nočné hlásenie 8. januára 2024 – 9. januára 2024: „ráno posielal [REDAKOVANÉ] fajčiť a nadával mu.“;
- denné hlásenie 15. januára 2024: „mal uštipačné a vulgárne reči voči opatrovateľke opakoval, že som labilná a mám sa dať liečiť.“.

Zákonná podmienka výpovedného dôvodu uplatňovaného v prípade [REDAKOVANÉ] by bola naplnená, ak by išlo o hrubé porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o poskytovaní sociálnej služby, spočívajúce najmä v hrubom porušení dobrých mravov prijímateľom, ktorého následkom by bolo narušenie občianskeho spolužitia. Zákon o sociálnych službách pri výpovednom dôvode stanovuje aj intenzitu tohto porušenia, kedy porušenie musí predstavovať hrubé porušenie dobrých mravov (svojou intenzitou, sústavnosťou), teda nemôže sa jednať o akékoľvek porušenie dobrých mravov. Nie každé negatívne správanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného správania vo vzájomných vzťahoch napĺňa znaky hrubého porušovania dobrých mravov. Vo všeobecnosti

platí, že vždy je potrebné prihliadať na špecifiká sociálnej služby, pri poskytovaní ktorej vznikajú konflikty už aj v dôsledku veku, alebo zdravotného stavu prijímateľov. Prijímatelia nachádzajúci sa v nepriaznivej sociálnej situácii môžu na bežne sa vyskytujúce situácie reagovať neštandardne/ emotívnejšie, a preto by mal poskytovateľ tej-ktorej sociálnej služby uplatňovať profesionálny prístup a smerovať k predchádzaniu ale aj samotnému riešeniu, či eliminácii uvedených prejavov na odbornej úrovni uplatňujúc individuálny prístup. Ak by poskytovateľ sociálnej služby vždy vnímal problematické prejavy správania sa/ konania osôb odkázaných na poskytovanie sociálnej služby ako porušovanie dobrých mravov, v praxi by to viedlo k znemožneniu alebo obmedzeniu prístupu prijímateľov vyžadujúcich si náročnejšiu starostlivosť k sociálnym službám.

Predmetné konfliktné situácie nenapĺňajú znaky hrubého porušenia dobrých mravov, keďže neboli značnej intenzity a ani nešlo o sústavné porušovania. Ministerstvo pri vyhodnotení zohľadnilo aj vek, stupeň odkázanosti a zdravotný stav [REDAKOVANÉ]. Predmetné situácie skôr poukazujú na neadekvátne správanie či reakciu poskytovateľa sociálnej služby, jeho zamestnancov a ich neodborné správanie sa voči prijímateľom/ prijímateľovi. Príkladom je nočné hlásenie zo 4. januára 2025 - 5. januára 2025, keď sa prijímateľ sociálnej služby nachádzal na WC a opatrovatelka nerešpektovala jeho súkromie a chcela mu odmerať v tom momente telesnú teplotu. Takisto vypnutie televízora po 22:00 hodine nerešpektuje želanie prijímateľa sociálnej služby ďalej televízor pozerat', pokiaľ by to však prekážalo spolubývajúcemu prijímateľovi sociálnej služby, je potrebné hľadať kompromis a odborne pracovať s obidvoma prijímateľmi sociálnej služby, aby nedochádzalo k nezhodám. Na základe vyššie uvedeného podľa názoru ministerstva, správanie [REDAKOVANÉ] bolo niekedy len reakciou, možno nie vždy úplne vhodnou, na správanie zamestnancov účastníka konania, a práve preto takéto správanie nemôže byť vyhodnotené ako správanie hrubo porušujúce dobré mravy. Z pohľadu ministerstva vypovedanie zmluvy o poskytovaní sociálnej služby z týchto dôvodov je neadekvátne a neprimerané, najmä z dôvodu, že účastník konania ostal bez primeranej opatery a pomoci.

Úradným listom z 26. januára 2026 ministerstvo vyzvalo účastníka konania podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku na vyjadrenie k podkladom rozhodnutia pred jeho vydaním v lehote 5 dní odo dňa doručenia. Účastník konania sa 30. januára 2026 vyjadril k podkladom rozhodnutia pred jeho vydaním. Vo svojom vyjadrení uviedol, že ošetrovateľská starostlivosť sa poskytuje na primeranej odbornej úrovni v súlade s legislatívou, a to kombinovane – ADOS a setra v zariadení, kód zariadenia sociálnej pomoci poskytujúceho ošetrovateľskú starostlivosť bol pridelený 13. marca 2025. Cenník za sociálnu službu bol k dispozícii k nahliadnutiu v zariadení na verejne dostupnom mieste, následne po vykonanej kontrole bol zverejnený aj na webovom sídle. Zmluvy boli po vykonanej kontrole dodatočne prepracované. A na záver uviedli, že [REDAKOVANÉ] bol vulgárny, neprispôsobivý a šikanoval personál zariadenia, pričom mu bolo odporúčané psychiatrické vyšetrenie, ktoré odmietal.

Ministerstvo vo svojom rozhodnutí zhodnotilo pozitívne všetky prijaté opatrenia účastníka konania a odstránenie zistených nedostatkov. Avšak ani samotný účastník konania nevyvracia, žeby došlo k spáchaniu deliktov, argumentuje však tým, že už došlo k náprave. K vyvodzovaniu administratívnoprávnej zodpovednosti dochádza za konanie minulé, ktoré

napĺňa znaky skutkovej podstaty správného deliktu. K výpovedi [REDAKOVANÉ] ministerstvo uvádza, že poskytovateľ sociálnej služby a jeho zamestnanci majú byť odborníci, ktorí sú schopní pracovať s rôznymi typmi prijímateľov, nielen tými, ktorí bezvýhradne plnia pokyny poskytovateľa sociálnej služby a jeho zamestnancov, ale aj tými ktorí majú „vlastnú hlavu“ a svoj spôsob uvažovania a myslenia, názorov, ktorý môže viesť ku konfliktom. Človek je jedinečnou ľudskou bytosťou s názormi, správaním, vlastnosťami, skúsenosťami. Práve preto pri poskytovaní sociálnej služby je potrebné pristupovať individuálne, nielen pre „neprispôsobivé, vulgárne, šikanujúce správanie“ odporúčať psychiatrické vyšetrenie, ale zisťovať, skúmať, prečo k takémuto správaniu prichádza, naučiť sa s ním pracovať, eliminovať ho. Aj to je úlohou sociálnej práce v zariadení.

Ministerstvo po zvážení všetkých okolností uložilo účastníkovi konania – poskytovateľovi sociálnej služby pokutu vo výške 2500 eur. Platná právna úprava ustanovuje pri určení výšky pokuty zvážiť závažnosť, následky, opakované spáchanie deliktu alebo spáchanie viacerých správnych deliktov. Je vecou správnej úvahy ministerstva (správneho orgánu) zvážiť tieto aspekty, pričom platná právna úprava neurčuje ani hierarchiu týchto aspektov, ani mieru, v akej sa na ten ktorý aspekt pri určení výšky pokuty prihliada. Ministerstvo pri ukladaní sankcie prihliadlo aj na preventívnu a represívnu funkciu sankcie. Zároveň sa ministerstvo pri ukladaní sankcie riadilo základnými zásadami správneho trestania – zásadou zákonnosti trestania, zásadou spravodlivosti, zásadou individualizácie sankcie a zásadou primeranosti.

Z hľadiska závažnosti a následkov je potrebné poukázať na to, že účastník konania sa dopustil viacerých správnych deliktov, medzi inými aj v oblasti zmluvy o poskytovaní sociálnej služby, keď jednostranne vypovedal zmluvu o poskytovaní sociálnej služby bez splnenia zákonných podmienok, čo ministerstvo vyhodnotilo za výrazne priťažujúcu okolnosť pri určovaní výšky pokuty. Účastník konania má disponovať personálom, v takej kvantite, ale aj kvalite, aby nedochádzalo k takémuto protiprávnemu konaniu, aby bolo reálne možné zabezpečovať náležitú odbornú starostlivosť všetkým prijímateľom sociálnej služby. Niektorí prijímatelia sociálnej služby vzhľadom na ich fyzické a psychické determinanty si vyžadujú vyššiu mieru odbornej starostlivosti a pomoci. Poskytovatelia sociálnej služby majú napĺňať individuálne potreby prijímateľov sociálnej služby, pomáhať im takým spôsobom, aby boli čo najviac samostatní v každodenných činnostiach. U prijímateľov sociálnej služby je potrebné rešpektovať odlišnosť a prijímať osoby so zdravotným postihnutím či určitou zdravotnou diagnózou ako súčasť ľudskej rozmanitosti a prirodzenosti, a tak aj k nim pristupovať. Je potrebné ich akceptovať, akceptovať ich pocity, túžby, rozhodnutia. Nie je vhodné vnucovať im svoju vôľu vo veciach, v ktorých majú schopnosť rozhodovať sami o sebe, hoci je potrebná zvýšená kontrola pri niektorých úkonoch.

Ministerstvo pri stanovovaní výšky pokuty postupovalo tak, aby výška pokuty plnila represívnu funkciu a aby táto pokuta pôsobila na dozorovaný subjekt výchovne a zároveň plnila funkciu generálnej prevencie. Závažnosť následkov vníma ministerstvo i z hľadiska miesta, kde k spáchaniu správného deliktu došlo. K uvedeným deliktom totiž došlo v prostredí, ktoré prijímateľom sociálnej služby má kompletne nahrádzať ich rodinné či

domáce prostredie. Kladú sa tým zvýšené nároky na ochranu, bezpečnosť a dôstojnosť pri poskytovaní sociálnej služby.

II.

Dňa 24. marca 2026 bol ministerstvu doručený rozklad účastníka konania. Účastník konania v podanom rozklade vyjadril nesúhlas s rozhodnutím ministerstva, ktoré považuje za nezákonné, pretože pri rozhodovaní o výške pokuty nebolo zohľadnené všetky relevantné okolnosti, najmä skutočnosť, že zistené nedostatky mali prevažne administratívny charakter a nemali zásadný negatívny dopad na kvalitu poskytovaných služieb. Účastník konania považuje výšku uloženú pokutu za neprimerane prísnu. V tomto prípade ide o jeho prvý delikt, na čo správny orgán podľa jeho názoru pri rozhodovaní o výške pokuty neprihliadol. Uložená pokuta sa účastníkovi konania javí ako neprimerane prísna aj vzhľadom na povahu zistených nedostatkov, mieru ich závažnosti a skutočnosť, že účastník konania spolupracoval s kontrolným orgánom a poskytol potrebnú súčinnosť. Po vykonaní kontroly boli zistené nedostatky bezodkladne odstránené. Účastník konania prijal opatrenia na nápravu tak, aby sa podobné pochybenia v budúcnosti neopakovali. Ošetrovateľská starostlivosť je poskytovaná kombinovane, 13. marca 2025 bol zariadeniu pridelený kód zariadenia sociálnej pomoci poskytujúceho ošetrovateľskú starostlivosť. Cenník bol k dispozícii v zariadení na verejne dostupnom mieste, po vykonaní kontroly aj na webovom sídle a zmluvy boli prepracované a boli vyhotovené dodatky.

Vzhľadom na vyššie uvedené účastník konania navrhuje, aby nadriadený orgán zmenil rozhodnutie tak, že uloženú pokutu primerane zníži.

III.

Nakoľko ministerstvo po oboznámení sa s obsahom rozkladu účastníka konania nezistilo také dôvody, aby mu podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku v plnom rozsahu vyhovel a samo o ňom nerozhodlo, ministerstvo v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku účastníkom konania podaný rozklad predložilo odvolaciemu orgánu.

Ku skutočnostiam, ktoré uvádza účastník konania, ministerstvo nad rámec odôvodnenia rozhodnutia ministerstva uviedlo nasledovné.

Ministerstvo sa nestotožňuje s tým, že nedostatky nemali dopad na kvalitu sociálnej služby. Už len skutočnosť, že zákonodarca zaradil porušenie daného ustanovenia ako správny delikt, vyjadruje, že jeho porušenie či nedodržanie má istú spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Zároveň sa právny zástupca poskytovateľa nevyjadril k výpovedi zmluvy [REDAKOVANÉ] ktoré ministerstvo zohľadňovalo pri výške pokuty, pričom na túto okolnosť podstatným spôsobom prihliadlo. Nezákonné ukončenie poskytovania sociálnej služby, výpoveď bez naplnenia zákonných dôvodov, ministerstvo považuje za závažné, najmä vzhľadom na to, že [REDAKOVANÉ] sa v súčasnosti podľa informačného systému sociálnych služieb nenachádza v žiadnom zariadení sociálnych služieb. Hoci účastník konania v podanom

rozklade popisuje, že došlo k náprave a nedostatky zistené dozorom boli odstránené, čo sa týka tohto správneho deliktu k náprave nedošlo. Toto konanie zo strany účastníka konania zasahuje do kvality sociálnej služby, rovnako ako aj iné nedostatky tak, ako je to aj odôvodnené v rozhodnutí. Zároveň je potrebné uviesť, že ministerstvo pokutuje stav, konanie, porušenie povinností, ktoré existovalo či nastalo v minulosti, síce prihliada na nápravu, ale v tomto prípade nedošlo k adekvátnej náprave, týkajúcej sa všetkých správnych deliktov.

Pri určení výšky pokuty ministerstvo prihliada najmä na závažnosť správneho deliktu, rozsah následkov správneho deliktu, opakované spáchanie toho istého správneho deliktu alebo na spáchanie viacerých správnych deliktov. Ministerstvo uložilo pokutu vo výške 2500 eur, čiže uprostred sadzby pokuty stanovenej zákonom o inšpekcii v sociálnych veciach pre dané správne delikty, ktorých sa účastník konania podľa zistení ministerstva dopustil. Ministerstvo má za to, že výška pokuty je primeraná protiprávnemu konaniu a uvedenú výšku pokuty považuje aj naďalej za adekvátnu a primeranú vo vzťahu ku skutkom.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto ministerstvo navrhuje rozklad účastníka konania zamietnuť a rozhodnutie ministerstva ako vecne správne a zákonné potvrdiť.

IV.

Po preskúmaní dôvodov podaného rozkladu, rozkladom napadnutého rozhodnutia ministerstva a na vec sa vzťahujúcej spisovej dokumentácie uvádzam nasledovné:

Podľa § 15 ods. 1 zákona o sociálnych službách: *„Poskytovateľ sociálnej služby je povinný vykonávať odborné činnosti, obslužné činnosti a ďalšie činnosti, zabezpečovať vykonávanie týchto činností alebo utvárať podmienky na ich vykonávanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom, pre druh sociálnej služby, ktorý poskytuje.“*

Podľa § 72 ods. 3 zákona o sociálnych službách v znení účinnom do 31. decembra 2025 *„neverejný poskytovateľ sociálnej služby určuje sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a platenia zmluvou podľa § 74 v súlade s aktuálnym cenníkom sociálnej služby, ktorý zverejní na svojom webovom sídle, a ak ho nemá, na inom verejne dostupnom mieste.“*

Podľa § 74 ods. 1 zákona o sociálnych službách: *„Poskytovateľ sociálnej služby poskytuje sociálnu službu na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. Zmluva o poskytovaní sociálnej služby musí byť uzatvorená spôsobom, ktorý je pre prijímateľa sociálnej služby zrozumiteľný. Zmluvné strany sa môžu odchýliť od ustanovení tohto zákona uvedených pre túto zmluvu, len ak tento zákon takúto možnosť výslovne pripúšťa. Zmluva o poskytovaní sociálnej služby uzatvorená písomnou formou nesmie mať charakter zmiešanej zmluvy.“*

Podľa § 74 ods. 7 zákona o sociálnych službách v znení účinnom do 31. decembra 2025: *„Zmluva o poskytovaní sociálnej služby obsahuje*

a) označenie zmluvných strán,

- b) druh poskytovanej sociálnej služby,
- c) vecný rozsah sociálnej služby podľa § 15 a formu poskytovania sociálnej služby,
- d) počet odoberaných jedál podľa § 17 ods. 4 a 5, ak ide o poskytovanie sociálnej služby v zariadení s poskytovaním stravovania,
- e) deň začatia poskytovania sociálnej služby,
- f) čas poskytovania sociálnej služby a ak ide o ambulantnú sociálnu službu v zariadení, aj čas poskytovania sociálnej služby v hodinách počas pracovného dňa,
- g) miesto poskytovania sociálnej služby,
- h) sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a spôsob jej platenia,
- i) sumu úhrady za sociálnu službu po uplatnení § 73 ods. 1 až 10 a spôsob jej určenia, podmienky jej vrátenia, podmienky jej zúčtovania a lehotu na jej zúčtovanie,
- j) podmienky zvyšovania sumy úhrady za sociálnu službu,
- k) dôvody jednostrannej výpovede zmluvy a
- l) sumu nezaplatenej úhrady za sociálnu službu podľa § 73 ods. 14.“.

Podľa § 74 ods. 14 písm. a) zákona o sociálnych službách v znení účinnom do 31. decembra 2025: „Poskytovateľ sociálnej služby môže jednostranne vypovedať zmluvu o poskytovaní sociálnej služby len z týchto dôvodov:

- a) prijímateľ sociálnej služby hrubo porušuje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o poskytovaní sociálnej služby najmä tým, že hrubo porušuje dobré mravy, čím narúša občianske spolužitie alebo nezaplatí dohodnutú úhradu za sociálnu službu, a ak ide o poskytovanie celoročnej pobytovej sociálnej služby najmä tým, že nezaplatí dohodnutú úhradu za sociálnu službu za čas dlhší ako tri mesiace alebo platí len časť dohodnutej úhrady a dlžná suma presiahne trojnásobok dohodnutej mesačnej úhrady; pri poskytovaní opatrovateľskej služby sa za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy považuje aj hrubé porušenie dobrých mravov, ktoré narúša občianske spolužitie, ktorého sa dopustí manžel, manželka, rodič alebo plnoleté dieťa prijímateľa tejto sociálnej služby vo vzťahu k pracovníkovi opatrovateľskej služby,“.

Podľa § 74 ods. 16 písm. a) zákona o sociálnych službách v znení účinnom do 31. decembra 2025: „Poskytovateľ sociálnej služby môže jednostranne vypovedať zmluvu o poskytovaní sociálnej služby z dôvodu podľa odseku 14 písm. a) po doručení

- a) písomného upozornenia na možnosť výpovede z tohto dôvodu do vlastných rúk
 1. prijímateľovi sociálnej služby,
 2. zákonnému zástupcovi prijímateľa sociálnej služby,
 3. opatrovníkovi ustanovenému prijímateľovi sociálnej služby súdom,“.

Podľa § 101 ods. 1 písm. c) zákona o sociálnych službách v znení účinnom do 31. decembra 2025: „Správneho deliktu v oblasti sociálnych služieb sa poskytovateľ sociálnej služby dopustí, ak nevykoná, nezabezpečí a neutvorí podmienky na vykonávanie odborných činností, obslužných činností a ďalších činností v rozsahu ustanovenom týmto zákonom pre druh sociálnej služby a formu sociálnej služby, ktorú poskytuje.“.

Podľa § 101 ods. 1 písm. d) zákona o sociálnych službách v znení účinnom do 31. decembra 2025: „*Správneho deliktu v oblasti sociálnych služieb sa poskytovateľ sociálnej služby dopustí, ak pri určovaní úhrady za sociálnu službu nepostupuje podľa § 72 a 72a a pri platení úhrady za sociálnu službu neuplatňuje § 73 ods. 1 až 12.*“.

Podľa § 101 ods. 1 písm. e) zákona o sociálnych službách v znení účinnom do 31. decembra 2025: „*Správneho deliktu v oblasti sociálnych služieb sa poskytovateľ sociálnej služby dopustí, ak pri uzatváraní a vypovedaní zmluvy o poskytovaní sociálnej služby nepostupuje podľa § 74 ods. 1, 2, 6 až 8, 14 až 20.*“.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) bodu 1a. zákona o inšpekcii v sociálnych veciach: „*Inšpekcia v sociálnych veciach je dozor nad dodržiavaním osobitných predpisov pri poskytovaní sociálnych služieb v rozsahu plnenia povinností poskytovateľa sociálnej služby ustanovených osobitným predpisom,*“.

Podľa § 10 ods. 2 písm. b) prvého bodu zákona o inšpekcii v sociálnych veciach v znení účinnom do 31. decembra 2025: „*Ministerstvo uloží za správny delikt podľa odseku 1 písm. a) druhého bodu a písm. b) prvého bodu a tretieho bodu a za správny delikt v oblasti sociálnych služieb pokutu do 5 000 eur*“.

Podľa § 10 ods. 3 zákona o inšpekcii v sociálnych veciach: „*Pri určení výšky pokuty podľa odseku 2 sa prihliada najmä na závažnosť správneho deliktu, rozsah následkov správneho deliktu, opakované spáchanie toho istého správneho deliktu alebo na spáchanie viacerých správnych deliktov.*“.

Podľa § 46 správneho poriadku: „*Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*“.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku: „*V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.*“.

Účastník konania v podanom rozklade nerozporoval samotné spáchanie správnych deliktov, za ktoré mu bolo uložená pokuta. Žiadal však, aby na základe vyššie uvedených okolností bola výška stanovenej pokuty určená v sume nižšej, ako bola uložená rozhodnutím ministerstva.

Ministerstvo ako prvostupňový správny orgán rozhodlo o uložení pokuty na základe § 10 ods. 2 písm. b) prvého bodu zákona o inšpekcii v sociálnych veciach a teda takej právnej normy, ktorá pripúšťa voľnú úvahu správneho orgánu. Podľa § 10 ods. 3 zákona o inšpekcii v sociálnych veciach, pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť správneho deliktu, rozsah následkov správneho deliktu, opakované spáchanie toho istého správneho deliktu alebo na spáchanie viacerých správnych deliktov.

Správne uváženie nepredstavuje svojvoľné rozhodovanie, ale zákonom limitovaný postup, pri ktorom je správny orgán povinný zohľadniť všetky relevantné okolnosti prípadu a svoje úvahy riadne a preskúmateľne odôvodniť. Zároveň je správny orgán povinný dbať na ochranu verejného záujmu, ako aj práv a oprávnených záujmov dotknutých osôb, v tomto prípade najmä prijímateľov sociálnych služieb, ktorí patria medzi osobitne zraniteľné skupiny.

Pokuta ako druh sankcie má plniť tak represívnu, ako aj preventívnu funkciu. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu (individuálna prevencia), musí byť jej výška stanovená tak, aby sankcionovanú osobu do budúca odradila od porušovania jej zákonných povinností, ale zároveň v duchu primeranosti represie tak, aby bola primeraná vo vzťahu k porušenej povinnosti s ohľadom na okolnosti prípadu. Pri stanovení výšky pokuty je tiež neopomenuteľnou funkciou generálnej prevencie vo vzťahu k všetkým potenciálnym porušovateľom zákona, nakoľko ministerstvo právoplatné rozhodnutia vo veci uloženia pokuty zverejňuje na svojom webovom sídle (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona o inšpekcii v sociálnych veciach).

Ministerstvo pri určení výšky pokuty zohľadnilo všetky atribúty jej určovania. Pri posudzovaní primeranosti výšky pokuty vychádzalo predovšetkým zo závažnosti jednotlivých správnych deliktov a z následkov, ktoré boli nimi spôsobené. V danom prípade nejde o ojedinelé pochybenie, ale o viacero správnych deliktov, ktorými účastník konania naplnil viacero skutkových podstát. Už samotná skutočnosť súbehu viacerých deliktov zvyšuje ich celkovú závažnosť a odôvodňuje prísnejší postih.

Pokiaľ ide o správny delikt spočívajúci v poskytovaní ošetrovateľskej starostlivosti v zariadení sociálnych služieb v rozpore s § 22 zákona o sociálnych službách, hoci sa účastník konania vo svojom rozklade snaží navodiť dojem, že ide len o administratívne pochybenie, jeho význam nemožno bagatelizovať.

Zo spisovej dokumentácie je zrejmé, že účastník konania okrem toho, že zabezpečoval ošetrovateľskú starostlivosť v zariadení sociálnych služieb prostredníctvom ADOS, zároveň poskytoval ošetrovateľskú starostlivosť prostredníctvom svojich zamestnancov, a to zdravotnej sestry a opatrovateľky.

Právny poriadok síce podľa zákona o zdravotnej starostlivosti, umožňuje poskytovanie ošetrovateľskej starostlivosti v zariadení sociálnych služieb zamestnancami, ktorí spĺňajú podmienky na výkon zdravotníckeho povolania – zdravotná sestra, zároveň však ustanovuje podmienky, ktoré musí poskytovateľ sociálnych služieb splniť. Jednou z nich je aj požiadanie o pridelenie číselného kódu zariadenia sociálnej pomoci poskytujúceho ošetrovateľskú starostlivosť. Vzhľadom na nesplnenie predmetnej podmienky, poskytoval účastník konania ošetrovateľskú starostlivosť v rozpore s príslušnými právnymi predpismi. Zároveň je v zariadení sociálnych služieb prípustné v rámci sebaoblužných úkonov dodržiavania liečebného režimu poskytovať vybrané úkony ošetrovateľskej starostlivosti zo strany opatrovateľa v zariadení sociálnych služieb, avšak len za splnenia podmienok ustanovených § 61 ods. 9 zákona o sociálnych službách. Podľa predmetného ustanovenia môže opatrovateľ poskytovať v zariadení úkony uvedené v prílohe č. 4 časti I písm. f) druhom bode až piatom bode, a to len na základe písomného poverenia poskytovateľa sociálnej služby udeleného na návrh kvalifikovanej osoby zodpovednej za odborné poskytovanie ošetrovateľskej starostlivosti v zariadení. Vzhľadom na absenciu pridelenia číselného kódu zariadenia sociálnej pomoci, je však evidentné, že nemohol mať kvalifikovanú osobu zodpovednú za odborné poskytovanie ošetrovateľskej starostlivosti v zariadení, na základe návrhu ktorej by mohol poveriť svoje opatrovateľky poskytovaním vybraných úkonov ošetrovateľskej

starostlivosti. Takto koncipovanou právnou úpravou sa zabezpečuje ochrana prijímateľov sociálnej služby pred neodborným poskytovaním úkonov ošetrovateľskej starostlivosti nekvalifikovanými osobami. Absencia pridelenia číselného kódu sa môže javiť ako administratívna chyba, má však svoje dôsledky aj v oblasti kompetencie v rámci dohľadu nad ošetrovateľskou starostlivosťou poskytovanou v zariadeniach sociálnych služieb. Uvedené konanie malo za následok stav, v ktorom by bol procesne obmedzený prípadný výkon dohľadu zo strany príslušného orgánu (Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou), čo predstavuje zásah do riadneho fungovania systému kontroly a dohľadu v oblasti sociálnych služieb. Takýto stav objektívne znižuje úroveň právnej istoty a transparentnosti a môže mať negatívny dopad na ochranu práv prijímateľov sociálnych služieb.

V súvislosti so správnym deliktom, ktorého sa účastník konania dopustil tým, že nezverejnil aktuálny cenník sociálnej služby na svojom webovom sídle uvádzam, že cieľom povinnosti zverejňovať cenník je najmä zabezpečenie jednotnosti pri stanovovaní jednotlivých položiek cenníkov pre jednotlivé druhy sociálnych služieb. Okrem toho sa touto požiadavkou zabezpečuje aj dostupnosť cenníkov a všeobecná zrozumiteľnosť pre prijímateľov sociálnej služby, záujemcov o jej poskytovanie ale aj širokú verejnosť na realizáciu informovaného výberu poskytovateľa sociálnej služby, a to aj z hľadiska možnosti v konkurenčnom prostredí vzájomne porovnávať ceny u jednotlivých poskytovateľov sociálnej služby príslušného druhu a formy. Nesplnenie predmetnej povinnosti tak predstavuje legitímny dôvod na sankcionovanie zo strany verejnej moci.

Za osobitne závažný považujem správny delikt spočívajúci v jednostrannom ukončení zmluvného vzťahu o poskytovaní sociálnej služby bez splnenia zákonných podmienok. Takéto konanie môže predstavovať priamy zásah do základného práva fyzickej osoby, ktorá je v hmotnej núdzi, na pomoc potrebnú na zabezpečenie základných životných podmienok, a to poskytovaním sociálnej služby v zariadeniach sociálnych služieb. Vzhľadom na uvedené je v prípadoch, kedy dochádza k jednostrannému vypovedaniu zmluvy o poskytovaní sociálnej služby potrebné skúmať, či bol naplnený aspoň jeden zo zákonom ustanovených dôvodov. Výpovedným dôvodom v prípade dotknutého prijímateľa sociálnej služby bolo hrubé porušenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. S ohľadom na obsah administratívneho spisu som toho názoru, že intenzita negatívneho správania prijímateľa sociálnej služby nebola taká, aby napĺňala znaky predmetného výpovedného dôvodu. Ako už poznamenal prvostupňový správny orgán, v oblasti sociálnych služieb je potrebné brať ohľad aj na nepriaznivú sociálnu situáciu, v ktorej sa prijímatelia sociálnych služieb nachádzajú, ako aj na to, že ich správanie môže byť ovplyvnené skutočnosťou, že sa nachádzajú mimo ich prirodzeného rodinného prostredia. V dôsledku uvedeného nemožno každé vybočenie z „bežného správania“ alebo narušenie občianskeho spolužitia považovať za hrubé porušenie dobrých mravov. Zariadenie sociálnych služieb má povinnosť prihliadať na individuálne potreby prijímateľa sociálnej služby, jeho aktivizáciu a poskytovanie sociálnej služby na odbornej úrovni. Sociálne služby majú byť poskytované odbornými zamestnancami, odbornými postupmi a použitím metód sociálnej práce, ktoré pomôžu jednotlivcom a skupinám v spoločenstve pri ich rozvoji a prispôbení sociálnemu prostrediu.

Vypovedaním zmluvy o poskytovaní sociálnej služby mohol byť dotknutý prijímateľ vystavený nepriaznivým zdravotným a psychickým následkom, strate bezpečného bývania a poskytovanej starostlivosti a v neposlednom rade narušeniu sociálnych väzieb. Uvedené predstavuje reálny a závažný negatívny dopad na jeho nepriaznivú sociálnu situáciu. Takýto následok nemožno považovať za zanedbateľný, ale naopak za kvalifikovane závažný, keďže

ide o ohrozenie zabezpečenia základných životných potrieb a sociálnej ochrany dotknutej osoby.

Skutočnosť, že účastník konania v podanom rozklade neuviedol žiadne tvrdenia, ktoré by boli spôsobilé relativizovať závažnosť týchto pochybení, znižuje presvedčivosť jeho argumentácie o celkovej neprimeranosti uloženej pokuty.

Aj keď účastník konania poukazuje na to, že niektoré zistené nedostatky boli odstránené a že poskytol súčinnosť pri výkone kontroly, tieto skutočnosti samy osebe, s poukazom na vyššie uvedené funkcie sankcie, nemôžu viesť k záveru o neprimeranosti uloženej pokuty. Ide o okolnosti, ktoré sú pri výkone kontroly štandardne očakávané a ktoré neznižujú závažnosť samotných porušení, najmä ak ich následky pretrvávajú alebo mali zásadný dopad na práva tretích osôb (s poukazom na nezákonnú výpoveď zo zmluvy).

Pre určenie výšky pokuty bola signifikantnou skutočnosť, že účastník konania sa dopustil viacerých správnych deliktov ako aj samotná podstata jednotlivých správnych deliktov, ktorá okrem iného spočívala v neoprávnenom zásahu do práva prijímateľa sociálnej služby na poskytovanie samotnej sociálnej služby.

S ohľadom na zákonnú úpravu správneho deliktu v sociálnych službách, zákonnú úpravu určovania výšky pokuty, ako aj s ohľadom na vyššie uvedené, nemožno objektívnu zodpovednosť poskytovateľa sociálnej služby a závažnosť správneho deliktu relativizovať, a to ani po zohľadnení následných opatrení prijatých poskytovateľom sociálnej služby za účelom nápravy inšpekciou zistených skutočností ešte pred začatím samostatného správneho konania a poskytnutej súčinnosti zo strany poskytovateľa sociálnej služby.

Mám za to, že pri určovaní výšky pokuty ministerstvo zohľadnilo všetky podstatné okolnosti prípadu a pokutu uložilo v súlade so zákonom a v súlade so svojou predchádzajúcou rozhodovacou činnosťou.

V súvislosti s písomným vyhotovením rozhodnutia ministerstva je potrebné upozorniť, že na jeho prvej strane sa nachádza chyba v dátume vyhotovenia. Vzhľadom na číslo spisu a číslo záznamu priradené k rozhodnutiu ide o zjavnú chybu v písaní, ktorú môže správny orgán kedykoľvek opraviť a upovedomiť o tom účastníka konania. Táto zrejma nesprávnosť v písomnom vyhotovení rozhodnutia ministerstva nespôsobuje jeho nezákonnosť.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúcej spisovej dokumentácie som dospel k záveru, že ministerstvo svojim postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozkladom napadnutého rozhodnutia ministerstva, ako aj samotným rozhodnutím konalo v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon.

Na základe vyššie uvedeného v konaní o rozklade účastníka konania poskytovateľa sociálnej služby: Senires, n.o., so sídlom Nábřežie M. R. Štefánika 5195, 034 01 Ružomberok, IČO: 45739021 zo dňa 24. marca 2026 proti rozhodnutiu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Inšpekcia v sociálnych veciach, č. sp.: 14598/2026-M_OSKP, č. z.: 24007/2026 zo dňa 25. februára 2026 vo veci uloženia pokuty podľa § 10 ods. 2 písm. b) prvého bodu zákona o inšpekcii v sociálnych veciach za správne delikty v oblasti sociálnych služieb podľa § 101 ods. 1

písm. c) až e) zákona o sociálnych službách, mám za preukázané, že rozhodnutie ministerstva je v súlade s platnými právnymi predpismi, a preto sa v tejto veci v plnej miere stotožňujem so závermi návrhu osobitnej (rozkladovej) komisie, ktorý mi v tejto veci predložila.

Podľa § 61 ods. 2 prvej vety správneho poriadku o rozklade rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie.

Podľa § 61 ods. 3 správneho poriadku ustanovenia o odvolacom konaní sa primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade.

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

So zreteľom na uvedené som na základe návrhu osobitnej (rozkladovej) komisie podľa § 61 ods. 2 správneho poriadku rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Podľa § 61 ods. 2 druhej vety zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení zákona č. 527/2003 Z. z. proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať.

Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom za splnenia podmienok ustanovených v zákone č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Mgr. Erik Tomáš
minister práce, sociálnych vecí a rodiny SR

Rozhodnutie sa doručuje:

1. Senires n.o., so sídlom Nábřežie M. R. Štefánika 5195, 034 01 Ružomberok, IČO: 45739021, práv. zast. [REDACTED]
[REDACTED]
2. Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Inšpekcia v sociálnych veciach